

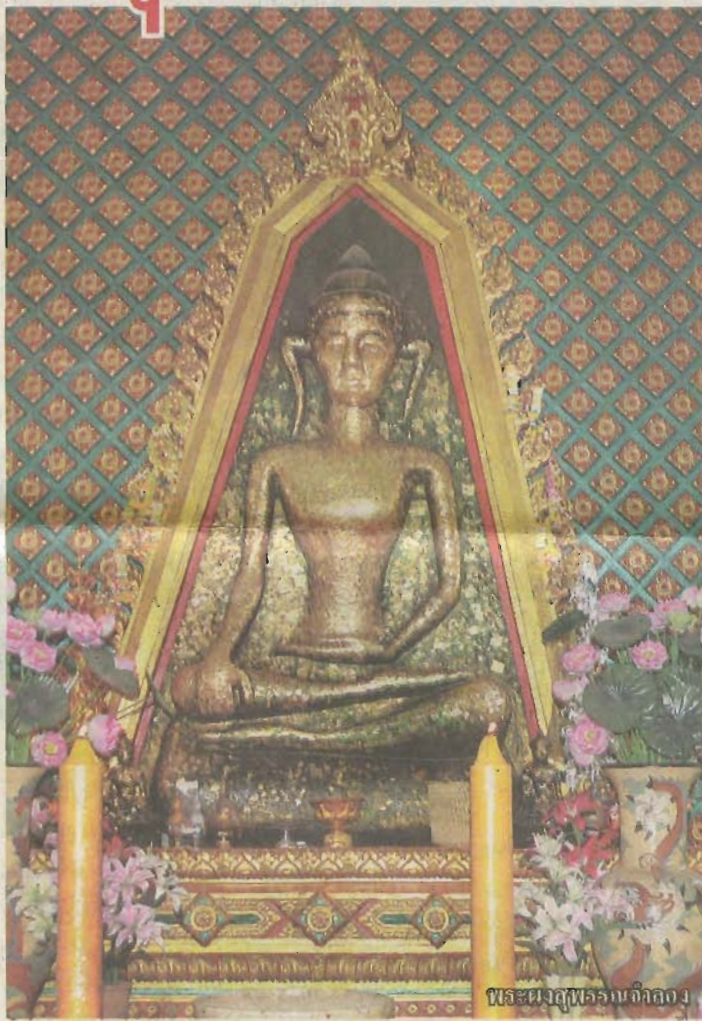
พระผงสุพรรณ

วัดพระธาตุพิหารแดง

พระผงสุพรรณ เป็นหนึ่งในพระเครื่องชุดเบญจภาคี ประกอบด้วย 1.พระสมเด็จนางพญา วัดระฆังฯ 2.พระผงสุพรรณ 3.พระสมเด็จนางพญาพิษณุโลก 4.พระทุ่งเศรษฐี กำแพงเพชร และ 5.พระรอด ลำพูน

พระผงสุพรรณ มีจุดกำเนิดอยู่ที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี วัดเก่าแก่สำคัญคู่บ้านคูเมืองสุพรรณภูมิ มีอายุมากกว่า 600 ปี ตั้งอยู่ถนนสมภารคง ต.รั้วใหญ่ ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำสุพรรณบุรี ชาวบ้านเรียกว่าวัดพระธาตุพิหารแดง นอกจากเป็นวัดเก่าแก่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานแล้ว ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรีอีกด้วย

พระผงสุพรรณจำลอง

จากจารึกใบลานเงิน-ใบลานทอง ได้จารึกไว้ว่า ผู้ที่สร้างพระผงสุพรรณคือ พระฤๅษีผู้ทรงฤทธิ์ โดยมีฤๅษีผู้เป็นใหญ่เป็นประธานคือ พระมหานรปิตยทัตติ ศรีสารินุตร และได้กตลายนีวมือของท่านไว้ในองค์พระที่มีลายนิ้วมือทั้งหมด รวมทั้งพระผงสุพรรณ

ในปีพ.ศ.2456 ชาวจีนที่อาศัยอยู่ข้างวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ลักลอบขุดองค์พระปรากฏได้ชนเครื่องทองโบราณนำออกมาขาย และขุดพบพระเครื่อง รวมถึงใบลานเงินใบลานทอง

อโยธยา โบราณคดีฯ ให้ทรงสร้างพระสถูป

ภายหลัง เจ้าพระยาสุพรรณบุรี (อี วรรณสูตร)

มาที่ยาวนานแล้ว ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรีอีกด้วย

พระมณฑปสุพรรณบุรี

พระปรารักษ์โบราณ

อโยธยา โปรดเกล้าฯ ให้ทรงสร้างพระสถูปองค์นี้ขึ้น และทรงบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าไว้ภายใน หลังจากนั้นพระสถูปของพระองค์ชำรุด พระโอรสได้โปรดให้ปฏิสังขรณ์พระสถูปนี้

แต่มีบางตำนานระบุว่า ผู้ที่สร้างวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ และพระสถูปที่บรรจุพระผงสุพรรณ คือ พระเจ้าสามพระยา บ้างก็ว่าเป็นสมเด็จพระบรมปฐมกษัตริย์ของกรุงศรีอยุธยา คือ สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 หรือ พระเจ้าอู่ทอง โดยสร้างขึ้นขณะที่พระองค์ได้ย้ายกรุงราชธานีมาที่กรุงศรีอยุธยา

ภายหลัง เจ้าพระยาสุพรรณบุรี (อีกรวมสุด) เจ้าเมืองสุพรรณบุรี เห็นว่าถ้าหากปล่อยไว้สมบัติของชาติจะสูญหายไป จึงสั่งให้เปิดกรุพบเครื่องทอง พระพุทธรูปบูชา พระพิมพ์ (พระเครื่อง) มีทั้งเนื้อชิน ทั้งเนื้อดิน ซึ่งพระที่มีชื่อเสียงที่สุดค้นพบในพระปรารักษ์ของวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ คือ พระผงสุพรรณ พระมหิศวร พระสุพรรณ

เจ้าพระยาสุพรรณบุรีนำพระพิมพ์ต่างๆ ทั้งเนื้อดิน เนื้อโลหะ มารวมไว้ที่จวน

จนกระทั่งในปีนั้น พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสดอนเจดีย์ เจ้าพระยาสุพรรณบุรีก็ไปเข้าเฝ้าฯ รับเสด็จ และทูลเกล้าฯ ถวายพระผงที่ได้มาในครั้งนั้น ส่วนหนึ่ง ท่านได้พระราชทานให้กับเหล่าข้าราชการบริพารที่ตามไปในครั้งนั้น ซึ่งมีทั้งกองลูกเสือป่า ทหาร ตำรวจที่ตามเสด็จ

ต่อมาเริ่มมีการสะสมพระผงสุพรรณ เพราะถือเป็นพระนำเอกของจังหวัดสุพรรณบุรี ทำให้มีการเช่าหามีราคาเพิ่มขึ้น จนกระทั่งทุกวันนี้มีหลายล้านบาท

เสถียร ท้วมจันทร์

ภายในวัดมีวิหารขนาดใหญ่ ซึ่งประดิษฐานพระผงสุพรรณจำลององค์ใหญ่ ไว้ให้พุทธศาสนิกชนกราบไหว้บูชา และยังมีรูปปั้น หลวงพ่อโพธิ์ ญาณรังสี พระเกจิชื่อดังเมืองสุพรรณ

สำหรับตำนานความเป็นมาของวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ตามบันทึกของ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ที่แปลเอกสารจากโบราณเงินโบราณทอง ซึ่งขุดพบจากพระปรารักษ์วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ

ระบุว่า พระบรมมหารัชมงคลเจ้า กษัตริย์กรุง

นายพิศาล เศรษฐวิภาค หรือ เขียน
ด้อย เมืองนนท์ ใหัราชตะเอบด
ไว้ในการอบรมวิธีการส่่งพระผง
สุพรรณ จัดโดยมติชน อคาเคมี ถึง
พระผงสุพรรณ 1 ในพระเครื่องชุด

เบญจกาลี่ ว่า เป็นพระเนื้อดิน สร้างจากเกสรร้อยแปด ผสมกับดินที่กรองละเอียด นำมาคลุกเคล้า
แล้วนำมาคลพิมพ์ นำไปเผาทำให้เกิดสีทั้งหมด 4 สี คือ สีแดง สีเหลือง หรือสีพิบูล สีเขียว และสีดำ
มี 3 พิมพ์ คือ พิมพ์หน้าแก่ พิมพ์หน้ากลาง และพิมพ์หน้าหนุ่ม

ส่่งพระผงสุพรรณ ลักษณะ 3 พิมพ์

พิมพ์หน้าแก่

- 1.จะตัดขอบเป็นรูปห้าเหลี่ยมก็มี สามเหลี่ยม
ก็มี ด้านข้างจะมีรอยตอกตัด
- 2.ถูกดาด้้นขวาเล็กกว่าด้้นซ้าย คิ้วขวา
โค้งงอน
- 3.ในซอกข้างหูด้้นซ้ายจะมีผลขึ้น
- 4.หูด้้นขวายาวกว่าหูด้้นซ้าย
- 5.หน้าอกนูนใหญ่
- 6.ข้อพับศอกทั้งซ้ายและขวา
- 7.ข้อมือซ้ายเหมือนขวา ไม่ติดต่อกัน
- 8.ปลายนิ้วเท้าขวากระดก
- 9.ได้ขาด้านซ้ายองค์พระ จะมีคุ่มเม็ดหนึ่ง
- 10.ยอดเกศจะเป็นรอยหยักคว้นสองซีก

พิมพ์หน้ากลาง

1. ศาและคิ้ววางวาดเสมอกัน คิ้วโค้งทั้งสองข้าง ตาจะไม่เท่ากัน จมูกบานใหญ่
2. หูซ้ายยาวกว่าหูขวา ในหูด้านซ้ายและขวาจะมีผดอยู่เล็กน้อย
3. หัวไหล่ด้านขวาจะมีคิ้วหรือขีดอยู่ข้างไหล่

4. ขื่อพับแขนด้านซ้ายต่ำลงมากกว่าขื่อพับแขนด้านขวา
5. ปลายนิ้วมือยาวเกือบจรดท้องแขน
6. เห็นนิ้วมือโป่งด้านขวาชัด
7. ปลายนิ้วโป่งเท้าด้านขวาจะมนชัด

พิมพ์หน้าหนุ่ม

1. ปลายยอดเหนือเกศจะพับเข้า
2. ลูกตาขวากกลม ลูกตาซ้ายยาว
3. คิ้วขวาโค้งงอขึ้น คิ้วซ้ายเฉียงขึ้น
4. จมูกโป่งปากทมนาน
5. หูซ้ายยาวเท่ากัน

6. ออกล้าขนแต่เล็กกว่าพิมพ์หน้าแก่และพิมพ์หน้ากลาง
7. ไหล่แคบ แขนอวบดำ ขอกมนวล
8. มือด้านซ้ายที่วางไว้ที่หน้าตักใหญ่กว่าของพิมพ์หน้าแก่และพิมพ์หน้ากลาง
9. ใต้เท้าซ้ายติดเป็นปื้นขนขึ้นหนา